

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 12.12.1985, sp. zn. Tzv 24/85, ECLI:CZ:NS:1985:TZV.24.1985.1

Číslo: 46/1989

Právní věta: Velitel, který v zmysle § 294 odst. 1 Tr. zák. vydal rozhodnutie o disciplinárnom treste, môže na základe protestu prokurátora svoje rozhodnutie sám zrušiť. V prípade takéhoto postupu veliteľa predchádzajúce disciplinárne vybavenie činu už nie je prekážkou trestného stíhania uvedenou v § 11 odst. 1 písm. h) Tr. por. Len ak tento veliteľ protestu prokurátora nevyhoví, musí ho predložiť nadriadenému veliteľovi na rozhodnutie.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 12.12.1985

Spisová značka: Tzv 24/85

Číslo rozhodnutí: 46

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení disciplinární

Předpisy: 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. h
§ 15 odst. 2
§ 294 odst. 1 60/1965 Sb. § 15 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 46

Veliteľ, ktorý v zmysle § 294 odst. 1 Tr. zák. vydal rozhodnutie o disciplinárnom treste, môže na základe protestu prokurátora svoje rozhodnutie sám zrušiť. V prípade takéhoto postupu veliteľa predchádzajúce disciplinárne vybavenie činu už nie je prekážkou trestného stíhania uvedenou v § 11 odst. 1 písm. h) Tr. por.

Len ak tento veliteľ protestu prokurátora nevyhoví, musí ho predložiť nadriadenému veliteľovi na rozhodnutie.

(Rozsudok Najvyššieho súdu ČSSR z 12. 12. 1985 sp. zn. [Tzv 24/85.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor ČSSR, Najvyšší súd ČSSR zrušil uznesenie vojenského obvodového súdu v časti, v ktorej bolo trestné stíhanie obvineného voj. M. M. zastavené, vyslovil porušenie zákona v § 2 odst. 5, 6 Tr. por. a § 188 odst. 1 písm. d) Tr. por. a vojenskému obvodovému súdu prikázal vec znovu prerokovať a rozhodnúť.

Z odôvodnenia:

Vojenský obvodový prokurátor podal u vojenského obvodového súdu obžalobu na voj. M. M. pre trestný čin urážky medzi vojakmi podľa § 277 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. d) Tr. zák. spočívajúci v tom, že v objekte útvaru bezdôvodne napadol des. Z. B., viackrát ho udrhel pästou do oblasti tváre a nosa, čím mu spôsobil zranenie – zlomeninu nosných kostí bez dislokácie; to si vyžiadalo neschopnosť k službe v trvaní 7 dní a ďalšie úľavy v službe po dobu 30 dní.

Vojenský obvodový súd podanú obžalobu predbežne prerokoval a podľa § 188 odst. 1 písm. d) Tr. por. z dôvodu § 11 odst. a písm. h) Tr. por. trestné stíhanie proti voj. M. zastavil, pretože tento skutok už disciplinárne vybavil veliteľ útvaru a toto rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené. V predbežnom prejednaní obžaloby súd dospel k záberu, že skutok napĺňa len znaky trestného činu urážky medzi vojakmi podľa odst. 1 písm. a) § 277 Tr. zák.

Proti tomuto rozhodnutiu podal generálny prokurátor ČSSR v neprospech obvineného voj. M. sťažnosť pre porušenie zákona. Uvádza v nej, že záver vojenského obvodového súdu, podľa ktorého obvinený voj. M. svojím konaním naplnil len skutkovú podstatu trestného činu urážky medzi vojakmi podľa § 277 odst. 1 písm. a) Tr. zák., keď že súd zranenie poškodeného des. B. nepovažoval za ublíženie na zdraví, nie je správny. Preto je bez právneho významu, či oprávnený veliteľ na základe protestu prokurátora rozhodnutie o disciplinárnom vybavení činu zrušil alebo nie. Navrhol, aby Najvyšší súd ČSSR podľa § 268 odst. 2 Tr. por. vyslovil, že napadnutým výrokom uznesenia vojenského obvodového súdu bol porušený zákon v ustanoveniach § 277 odst. 1 písm. a) Tr. zák., § 2 odst. 5 Tr. por., § 188 odst. 1 písm. d) Tr. por. a § 11 odst. 1 písm. h) Tr. por. a aby podľa § 269 odst. 2 Tr. por. tento výrok zrušil a ďalej postupoval podľa § 270 odst. 1 Tr. por.

Najvyšší súd ČSSR sa v svojom rozsudku najprv zaoberal otázkou právnej kvalifikácie konania obvineného, okrem iného aj z toho hľadiska, či zranenie, ktoré mal poškodenému spôsobiť, má charakter ublíženia na zdraví. V tomto smere sa ztotožnil s podanou sťažnosťou pre porušenie zákona.

Ďalej Najvyšší súd ČSSR v rozsudku uvádza, že okrem nesprávneho záveru o právnej kvalifikácii konania obvineného vychádzal súd prvého stupňa v svojom rozhodnutí o zastavení trestného stíhania aj z toho, že vec bola zo strany oprávneného veliteľa disciplinárne vybavená a rozhodnutie tohto veliteľa nebolo v predpísanom konaní zrušené. Ani toto stanovisko súdu prvého stupňa nie je správne.

Podľa § 294 odst. 1 Tr. zák. je veliteľ útvaru oprávnený vybaviť disciplinárne tie trestné činy, ktoré sú v tomto zákonom ustanovení výslovne uvedené. Takéto vybavenie trestného činu je prekážkou pre súdne rozhodnutie veci a páchatela možno stíhať len v tom prípade, že rozhodnutie o disciplinárnom vybavení bolo v predpísanom konaní zrušené. Podľa Disciplinárneho poriadku ozbrojených síl Československej socialistickej republiky Zákl-R-3 môže uložený disciplinárny trest zrušiť len veliteľ nadriadený tomu, ktorý disciplinárny trest uložil, a to buď na základe odvolania potrestaného vojaka (čl. 100) alebo aj bez odvolania v prípade, ak zistí, že uložený trest nezodpovedá závažnosti spáchaného priestupku (čl. 93). V tomto prípade sám uloží prísnejší trest. Veliteľ, ktorý trest uložil, nemôže v konaní podľa disciplinárneho poriadku sám tento trest zrušiť, má len možnosť predtým uložený disciplinárny trest odpustiť s účinkami zahľadania, ale len formou disciplinárnej odmeny.

K zrušeniu uloženého disciplinárneho trestu však môže dôjsť aj v konaní, ktoré disciplinárny poriadok neupravuje, a to v konaní o proteste prokurátora, upravenom v zákone o prokuratúre č. 60/1965 v § 15 a 16. Na základe § 15 odst. 1 tohto zákona môže prokurátor podať protest proti rozhodnutiu o uložení disciplinárneho trestu u veliteľa, ktorý rozhodnutie o disciplinárnom treste vydal, alebo u jeho nadriadeného. Ak bol protest podaný u veliteľa, ktorý o uložení disciplinárneho

trestu rozhodol, môže tento veliteľ sám svoje rozhodnutie na podklade protestu prokurátora zrušiť. Len ak úplne nevyhovie protestu, je povinný predložiť ho v stanovenej lehote nadriadenému veliteľovi, ktorý o proteste rozhodne. Obvineného možno sťahovať až potom, keď na základe protestu príslušný veliteľ (či už ten, ktorý rozhodnutie vydal, pokiaľ bol protest podaný ňmu, alebo jeho nadriadený) rozhodnutie o disciplinárnom potrestaní zrušil. V prerokúvanom prípade, ako vyplýva zo záznamu predsedu senátu, naozaj došlo k zrušeniu rozhodnutia o disciplinárnom vybavení činu obvineného zo strany príslušného veliteľa na podklade protestu prokurátora.

Vyššie uvedený postup sa uplatní len vtedy, ak veliteľ disciplinárne vybaví taký trestný čin, ktorý je oprávnený disciplinárne vybaviť. V prípadoch, keď vybaví trestný čin, ktorý nie je oprávnený riešiť disciplinárne, nie je rozhodnutie o uložení disciplinárneho trestu prekážkou trestného stíhania. Na takéto prípady pamätá aj disciplinárny poriadok, keď v čl. 44 výslovne uvádza, že potrestanie za trestný čin, ktorého stíhanie výlučne náleží súdu, neoslobodzuje páchatela od trestného stíhania.

Poznámka: Toto rozhodnutie pozmeňuje výklad uverejnený pod č. 33 v Zb. súdnych rozhodnutí a stanovísk z r. 1964.